

[Aksel Larsen.]

for en Del af Formaalet med Laanet er at skaffe Afsetning for den amerikanske Films-industri. Det lader altsaa ikke til, at disse Dollarlaan er saa udmærkede, naar det drejer sig om at lede et Lands Genopbygning paa Vej.

Desuden er der det at sige om denne Skildring, at den er urigtig, for saa vidt som der er Lande i Europa, som ikke har faaet Dollarlaan, ikke har faaet Dollarkreditter eller har faaet det i meget begrænset Omfang, og som uden Dollarhjælp har maattet foretage deres Genopbygning og har kunnet foretage deres Genopbygning.

Det havde været rimeligt at forvente af en udenrigsminister Tale, der anbefaler, at man skal godkende Overenskomsten om Marshall-Hjælpen, at den indeholdt en Redegørelse for, hvor stor Marshall-Hjælp der kan forventes. Det mindste, man kunde have faaet at vide, var, ikke blot hvor meget der er bevilget for en Periode af 12 eller 15 Maaneder — der er endnu ingen der ved, om det bliver 12 eller 15; der er altsaa ingen der ved, om man i den Henseende er købt eller solgt —, men ogsaa hvordan disse Ydelser skal fordeles paa de forskellige Lande, ikke blot hvor meget Danmark kan vente at faa, men hvor meget andre Lande kan vente at faa. I den Forbindelse kunde det være godt at faa at vide, om det er rigtigt, hvad der er nævnt i Aviserne — ja, jeg ved godt, at den højtærede Udenrigsminister har det som den tidligere Statsminister: at han ikke læser Aviser, naar der staar noget for ham ubehageligt, jeg tænker f. Eks. paa Grønland og amerikanske Marinebaser der —, at af den Marshall-Hjælp, Kongressen har bevilget, skal Vesttyskland have 1,2 Milliarder. Jeg synes, det vilde være af Interesse at faa dette bekræftet eller afkræftet her, for kun hvis man kender hele Planen for Marshall-Hjælpen og Marshall-Millionernes Anvendelse, kan man dømme om, hvorvidt det er noget, der er godt for Europa eller ikke godt for Europa, og jeg henstiller alvorligt, at vi faar Oplysning herom. Jeg vil helst have Oplysningerne her i Tinget, men kan vi ikke faa dem her i Tinget, maa vi have dem i det Udvalg, som forhaabentlig bliver nedsat.

Vi maa ogsaa have noget andet nødvendigt Materiale. Det, der foreligger til vor Bedømmelse, er meget beskedent; det er Paris-Konventionen, det er Overenskomsten med U. S. A.s Regering, Bemærkningerne til denne Overenskomst og en dansk Note til Regeringen i Washington samt Udenrigsministerens Forelæggelsestale; intet andet.

Det er naturligvis let for de forskellige Ordførere — og jeg tror, at alle de fire, som hidtil har talt, har gjort det — paa Grundlag af dette at sige, at vi med Befrielse og god Samvittighed kan stemme for Godkendelse af de forelagte Forslag til Beslutning, for der findes ikke politiske Betingelser, og der er, hvad det alt sammen angaar, kun Tale om en ligefrem filantropisk Hjælp fra Amerika til Europa, bl. a. Danmark.

Men for at man kan bedømme, hvor meget Konventionen, Overenskomster og saadant er værd, maa man ogsaa kende Baggrunden for dem, og derfor efterlyser jeg Ordlyden af to Rapporter, som er udarbejdet til Brug for U. S. A.s Regering og for U. S. A.s Kongres, og paa Grundlag af hvilke den amerikanske Del af Marshall-Planen er udarbejdet, nemlig Harriman-Rapporten og Herter-Rapporten. Disse to Rapporter er yderst vigtige, hvis man vil bedømme, hvad den amerikanske Hensigt med Marshall-Planen er, og det vil være ikke alene rimeligt, men ubetinget nødvendigt, at Rigsdagen kender Ordlyden af disse, før den tager endelig Stilling til de forelagte Forslag. Dernæst er der Præsident Trumans Forelæggelsestale i Kongressen, da han paa Regeringens Vegne mødte frem med det Forslag til Marshall-Hjælp, som blev noget omkalfatret ved Kongressens forskellige Behandlinger. Saa er der selve det, man kan kalde Marshall-Loven, eller det, man i Overenskomsten ustandseligt kalder den økonomiske Samarbejdslov af 1948. Den henvises der til i snart sagt hver anden Linie af den Overenskomst, man forlanger vi her skal godkende, uden at man har forelagt denne Lov i dens Ordlyd for Folketinget. Det er denne økonomiske Samarbejdslov, der er afgørende for, hvordan Overenskomsten skal forstås og fortolkes, og hvorvidt man kan faa Hjælp eller ikke kan faa Hjælp, og den bør vi derfor kende. I denne Forbindelse maa jeg erkende, at det naturligvis ikke er tilstrækkeligt, selv om man har denne Lov, for en af Paragrafferne i Loven og ogsaa i Overenskomsten siger udtrykkeligt, at afgørende er ogsaa de Love, der senere maatte blive vedtaget i Amerika, og man kan ikke paa Forhaand vide, hvilke Love der senere maatte blive vedtaget derovre. Men det mindste man maa give Rigsdagen, naar man forlanger, den skal godkende saa vidtrækkende Overenskomster og Konventioner, er dog selve det væsentligste Grundlag, den amerikanske Lov, dens Tekst og den amerikanske Regerings og Rigsdags Begrundelse for denne Lov. Jeg har selv skaffet mig forskellige Materiale og ser mig nødsaget til at